ANUL IV. -- No. 14
15 Mai 1928

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar și în românul necinstit și înstrăinat!“

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organul central al «Ligii Apărării Naţionale Creştine»

CUPRINSUL:

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul ţării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 luni 200 „

Redactor responsabil: Dr. LAZAR ISAICU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
CLUJ, STRADA BOB Nr. 7

IMPRIMERIA A. ANCA, CHIRIAŞ: PETRU TIMARIU
CLUJ, STRADA REGINA MARIA Nr. 43

ANUL IV. — Nr. 14 15 Maiu 1928

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organul central al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“

Rubrica permanentă

Pentru ca să se ştie

Denunţăm din nou marelui public pe aceia, cari au apărat pe Jidanul GROEDEL în procesul cu Maramureşenii, de pe urma căruia sătenii de baştină şi-au perdut pădurile ce le aparţineau de veacuri:

Apărătorii, cumpăraţi cu banii lui Iuda, poartă numele:
EMIL HAŢIEGANU, deputat naţional-ţărănist şi profesor la Universitatea din Cluj.
MIRCEA DJUVARA, deputat liberal şi profesor la Universitatea din Bucureşti.
VALERIU ROMAN, proaspăt liberal, fost secretar general al L. A. N. C.

Cine ajută pe duşmanii României la bârfirea ţării?
COSTA FORU, de la „anumita presă“ şi
N. GHIULEA, membru în partidul naţional-ţărănist şi profesor la Universitatea din Cluj.

Având în vedere, că Inalta Curte de Casaţie a adjudecat Jidanului Groedel 26.000 iugăre în paguba Maramureşenilor, aşa încât veneticul acaparator a ajuns proprietarul acestui latifundiu forestier; noi cerem cu stăruinţă, în virtutea legii agrare, ca imediat ce va fi ieşit din indiviziune Jidanul Groedel să fie expropriat la fel ca şi ceilalţi proprietari de păduri, pentru ca acele comune de pe valea Vişeului, cari au dreptul după lege, să fie puse în stăpânirea pădurilor, ce le-au aparţinut din moşi-strămoşi.

In discursul rostit la senat, în ziua de 22 Martie 1928, P. S. S. Episcopul Nicolae Ivan dela Cluj, la discuţia generală a legii Cultelor (vezi revista *Renaşterea*, organul oficial al Eparhiei, No. 14 din 1 Aprilie 1928) a atins chestiunea mizeriei Moţilor provenită din faptul că *„pădurile de mult le-a tăiat dl. Tischler cu concursul binevoitor al politicianilor patentaţi din Ardeal“*.

Ştii, onorate cititor, cine sunt *„politicianii patentaţi“*, cari au ajutat pe Jidanul Tischler să despoaie pe Moţi de averea lor strămoşească? Iată numele celor vinovaţi:
EMIL HAŢIEGANU, deputat naţional-ţărănist şi profesor la Universitatea din Cluj.
GHEORGHE LEON, deputat liberal şi profesor la Universitatea din Cluj.
PETRE GROZA, fost ministru averescan.

„INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ“

O recomandaţie creştinească

Niciodată România nu a fost atât de ponegrită în presa din Statele-Unite, ca în ultima jumătate de an.

Pentru care motiv? S'a găsit un pretext spre a da curs liber sentimentului de ură crescândă, ce nutresc Jidanii de peste Ocean în contra ţării noastre.

Pretextul a fost salutat cu o bucurie frenetică de vrăjmaşii noştri, fericiţi că au putut să-l creieze combinând din vreme provocaţiunea dela Oradea Când manevra abil pregătită a fost încoronată de succesul dorit, culminând în tulburările studenţeşti din Decemvrie 1927, atunci s'a stârnit din partea Jidovimii internaţionale o campanie de bârfire şi de proteste sgomotoase, ce nu mai contenesc.

Cum centrul de gravitate al puterii iudaice de pe glob s'a fixat astăzi în Statele-Unite, unde trăesc 4 milioane de Jidani, din cari s'au ridicat cei mai numeroşi şi mai bogaţi bancheri din lume; din cari s'au ridicat gazetarii semiţi cari stăpânesc presa americană; din cari s'au ridicat oamenii cari au transformat teatrele, cinematografele în intreprinderi comerciale înlocuind tradiţia artei, gustul, buna educaţie şi simţul moral, cu improvizaţia urîtă, cu banalitatea fadă, cu destrăbălarea şi sensualitatea; din cari s'au ridicat o mulţime de oameni politici, magistraţi, avocaţi, mari industriaşi şi comercianţi, formând astfel o clasă suprapusă în fruntea poporului american, pe care de fapt îl conduce, păstrându-şi totuşi intactă şi inalterabilă individualitatea etnică, impregnată de conştiinţa superiorităţii iudaice; cum aproape jumătate din cei 4 milioane de Jidani locuesc în New-York, iar restul sunt aşezaţi în marile oraşe[1] din restul

---

[1]) Reproducem, după *„Jüdische Presszentrale Zürich“* No. 484 din 24 Februarie 1928, următoarea statistică a Jidanilor din principalele oraşe ale Statelor-Unite, întocmită în **1920**:

In New-York trăesc 1,643.000 Jidani, în

ţării, era firesc ca presa din acele oraşe, care toată este condusă şi finanţată de Jidani să prindă cu o bucurie pătimaşă ocazia de a ne bârfi, aşa cum le-au oferit-o tulburările dela Oradea.

Pretextul creiat de ei prin provocaţiunea, premeditată şi cu efect săvârşită, şi exploatat printr'o avalanşă de calomnii la adresa noastră, reprezinta pentru Jidani un punct culminant în politica lor de a ne discredita în faţa celui mai puternic popor din lume.

Discreditarea trebuia să vină în momentul când se vorbeşte de un mare împrumut al României întregite!

Ei nu pot admite ca această ţară, plină de bogăţii naturale, cu o admirabilă situaţie geografică, locuită de neam viguros, oţelit în lupte şi însufleţit de voinţa de a domni el în propria-i casă, să însemne mai mult în Europa nouă decât o simplă expresie geografică.

Jidovimea internaţională, în frunte cu conducătorii ei cunoscuţi şi mai ales necunoscuţi, ascunşi în societatea masonică „Buei Brith“ din New-York. nu poate tolera ca România dintre Nistru şi Tisa să se desvolte astfel, încât Românul să ajungă stăpân pe fructele muncii lui dela faptul producţiei până la ultimul stadiu al consumaţiei, desrădăcinând pe intermediarul Jidan din comerţ şi industrie, luându-i baza de stăpânire economică şi făcându-l să înţeleagă, că România nu consimte a fi o ţară de colonizare jidovească. Aceasta este ţinta oricărei politici româneşti, care loveşte crud în idealul Jidovimii de a ne transforma pământul strămoşesc în adevărată Palestină.

De aici lupta surdă, pătimaşă, perfidă, dusă fără niciun respect de adevăr, şi niciun scrupul, ajutată de o presă completamente aservită intereselor de expansiune jidovească în orientul european şi mai ales aici, la noi, în basinul Dunării de jos, care leagă două continente şi ar constitui o bază comercială, o regiune de transit aşa cum nu se cunoaşte mai favorabilă în actualul aşezământ politic, stabilit în urma răsboiului mondial.

Chicago 285 000, în Philadelphia 240.000, Cleveland 80.000, Baltimore 68.000, Saint-Louis 55.000, Los Angelos 43.000, Pittsburg 43 000. Detroit 39.000, San Francisco 26.000, Cincinnati 24.000.

Amintim că această statistică s'a făcut în *1920;* şi că s'a făcut de Jidani, cari au tot interesul ca creştinii să nu afle adevărul asupra adevăratului lor număr printre populaţia nejidovească. Chiar legile lor străvechi le interzice de a se lăsa să fie număraţi.

De atare situaţie voesc să profite fiii lui Izrael; de aceea se înghesuie la noi dând o nouă convingătoare dovadă de hipocrizie atavică: cu cât strigă mai mult contra noastră în streinătate, cu atât se năpustesc mai numeroşi în ţara al cărei „viitor de aur“ vor să-l înghită ei şi numai ei.

Care le este tactica? România, prin calomnia lor, trebue discreditată, izolată în lume, redusă la o stringentă nevoe de bani, pentru ca, încolţită de toate părţile şi lipsită de mijloace, să o poată cuceri cât mai repede. mai uşor şi mai ieftin. Acesta vă este gândul ascuns, Dlor Jidani, cari din oficinele jurnalelor stăpânite de voi, tunaţi şi fulgeraţi contra noastră acuzându-ne că suntem lipsiţi de suflul democratic al vremii şi de simţul umanităţii.

In ce priveşte progresul democraţiei răspund cu doua cuvinte: exproprierea şi votul universal înfăptuite între Nistru şi Tisa.

In ce priveşte simţul umanităţii, reproduc mai jos următorul document privitor la linşarea Negrilor din Statele-Unite, pentru ca lumea de bună credinţă să judece, unde domneşte mai mult simţul omeniei şi bunătatea creştină, la noi unde s'au întâmplat tulburările dela Oradea, ori în acel puternic stat de peste Ocean, unde Jidanii cu banii lor fac opinia publică şi duc de nas printr'o presă mincinoasă un popor de 100 milioane de oameni; la noi, unde timp de 3 luni au funcţionat curţi marţiale pentrucă s'au atins studenţii români de proprietate jidovească, dupăce au fost mişeleşte provocaţi; ori la acel mare popor american, unde se afişează prin gazete că în ziua cutare va avea loc linşare, deşi legile americane opresc asemenea fapte de o cruzime şi sălbăticie, cum numai timpurile lui Nerone au cunoscut.

Opinia publică americană, aţâţată contra noastră de presa jidănească şi jidovită de peste Ocean, să binevoiască a intreprinde o campanie de revizuire a moravurilor din Sudul Statelor-Unite şi de stârpire a sălbătăciilor mai jos denunţate, înainte de a se ocupa de ţara noastră, care într'adevăr are un mare păcat: de a fi prea blândă, prea creştină, prea ospitalieră.

Iată documentul. Reproducem mai jos, articolul intitulat: „Spectacolul linşării“ luat din „*The Readers Digest Locting Interest*“ din Pleasantville N. Y. No. 69 din luna Ianuarie 1928, apărut prescurtat, după ce fusese tipărit pe larg în „The Century Magazine“ din Noembre 1927, semnat de *James Weldon Iohnson.*

„S'a ţinut al doilea interogatoriu pentru trei Negri — erau doi bărbaţi şi o femeie — la tribunalul din localitate. Inalta Curte şi-a schimbat convingerile dela început şi judecătorul care prezida de data aceasta, a adus un verdict de achitare pentru unul dintre prizioneri, un bărbat.

„Peste noapte mai multe automobile se adună împrejurul închisorii din localitate; de sine înţeles totul a fost aranjat de mai înainte. Cineva are cheia închisorii. Câteva figuri întră, urcă scările la un rând de celule şi deschid o uşă. O Negresă îşi dă seama că i-a sosit ceasul. Vaetul ei pătrunzător răsună de-a lungul coridoarelor de piatră, urmat de strigătele, rugăciunile şi implorările alor doi bărbaţi cari ştiu că-i iau ca să-i ducă la moarte, cu toate că judecătorul în după masa precedentă a declarat pe unul dintre ei nevinovat de crima de care era acuzat.

„Automobilele sbârnăie plecând în grabă. Convoiul ajunge la un grup de brazi. Doi Negri şi o Negresă, cu ochii plini de groază cu membrele aproape paralizate sunt târiţi în întunericul copacilor. Se aud împuşcături; două corpuri cad. Femeia se târeşte pe pământ lăsând o dâră de sânge. Ea se milogeşte pentru viaţă scâncind de chinuri. Iarăş împuşcături şi pe urmă tăcere.

„A doua zi regiunea aude că închisoarea a fost luată cu asalt şi că iarăşi a fost o linşare. Oamenii îşi exprimă liber opinia că nimeni nu va fi pedepsit....

„Acesta este tabloul sumar al linşării care a avut loc la 8 Oct. 1926 în oraşul Aiken, statul Carolina de sud. Cu oarecare variaţie el poate fi aplicat şi la alte multe linşări. In Clarksdale, statul Mississipi, populaţia supărându-se pentru achitarea unui om de culoare, l-a luat ziua la amiaza mare de pe treptele tribunalului după ce a fost eliberat şi l-a omorît.

„Discuţiile din adunările populaţiei din sudul Statelor Unite pot fi ilustrate cu numeroase epizoade petrecute în ultimii ani. La 29 Iunie 1919, ziarul States din Oraşul Noul Orleans a avut pe prima pagină un en-tête înflăcărat care anunţa că „3000 de cetăţeni vor arde pe un Negru“ şi ziarul News din oraşul Jackson (statul Mississipi) în aceeaş zi a anunţat că „John Hartfield va fi linşat de populaţia din Ellisville la 5 ore p. m.

Sherifful şi autorităţile nu sünt în stare să previe linşarea".

„La 26 Ian. 1921, Henry Lowery a fost omorît prin ardere în Nodena (Arkansas), dupăce ziarul Press din Memphis a spus într'un en-tête înflăcărat că: „Vei putea linşa trei Negri de seară". Trecerea mulţimii cu prizonierul ei prin oraşul Sardis (statul Mississipi) şi intrarea ei în statul Arkansas a fost reportată de presă, cu toate amănuntele atrocităţilor, inclusiv arderea înceată a victimei vii, legată de un par, cu un foc de frunze uscate udate cu gazolină.

„Bucăţică cu bucăţică Negrul a fost fript cu totul până a murit. Odată ori de *2* ori a încercat să ia în mânile sale cenuşă fierbinte şi s'o înfunde în gură pentru ca să-şi grăbească moartea. Totdeauna însă cenuşa a fost aruncată cu picioarele de oameni ca să n'o ajungă".

„Tot aşa la 20 Sept. 1925, un Negru a fost ars de viu în Rocky Ford, Mississipi. „Veniţi să vedeţi un Negru ars la par" scrie un entête cu litere mari al ziarului News Scimitar din Memphis".

„Am stat într'o mulţime de 600 de inşi pe când flacările se târau încet spre Negrul părăsit. Am observat cum flacăra se urca tot mai sus înconjurându-l fără milă. Am auzit strigătul lui de agonie când flăcările i-au aprins hainele". Restul reportajului este cu totul prea orbit ca să fie retipărit.

„E clar că unde sunt linşate femei, cum au fost 2 într'o lună în decursul anului 1926, nu poate fi vorba de o „crimă obişnuită" de viol. De fapt, 92 de femei au fost linşate în Statele Unite în ultimii 40 de ani.

„In totalitatea cazurilor citate despre linşare mai puţin de 18 la sută din cele 4000 de victime cunoscute au fost acuzate de viol. Şi să ţinem seamă că o acuzare de viol din partea mulţimii e departe de evidenţa cerută de judecător sau de juriu pentru a găsi vinovat pe cel acuzat.

„O acuzare din partea unei persoane suferind de isterie şi care pe urmă a fost retractată a adus adeseori pe un om la moarte, la arderea de viu legat de un par, întovărăşită de cruzimi şi mutilări, cari nu pot fi tipărite. Mai mult chiar. Comisia pentru Imigraţie a găsit în 1911 că procentul crimei de viol este mai mic la Negri decât la oricare dintre populaţiile albe născute în America sau în străinătate.

„Trebue să se ştie că în Indiile de Vest engleze, unde Negrii şi Mulatrii întrec cu mult în număr pe albi, atacul unei femei albe din partea unui bărbat de coloare e virtual necunoscut; şi linşarea nu există în practică. De aceea linşarea aşa cum este cunoscută în Statele Sudice, nu corăspunde mai cu seamă, dacă nu de loc, pretinsei criminalităţi a Negrilor. E o rămăşiţă a sclaviei. Ea reprezintă determinarea unei clase, care a fost lipsită de superioritatea de castă formal afirmată de lege şi de codul sclaviei, de a continua afirmarea dominării ei prin forţă.

„Mulţimea albă a linşat Negri pentru jigniri aşa de neînsemnate încât aceste ucideri făcute de masse par absolut neînţelese, dacă nu cunoaştem fondul social pe care se bazează. De exemplu în unele comunităţi din Sud, posesiunea din partea unei persoane de coloare a unui automobil altul decât un Ford, e privită cu ochi răi. E o călcare a codului social pentru un om de coloare de a mâna automobilul repede ca să-l întreacă pe alb.

Pentru violarea acestei legi nescrise, oameni de coloare au fost în ziua de azi linşaţi. Au fost linşaţi pentrucă n'au condus maşina jos de pe şosea înaintea vre-unui alb în automobil; pentrucă a îndrăznit să răspundă albilor; şi un Negru care a venit la uşa unei case să ceară apă de băut, a fost linşat pentrucă femeea albă, fiind bolnavă de isterie, a fugit ţipând din casă pretinzând că Negrul a venit să o atace.

„Legea lui Dryer împotriva linşării a trecut la parlament în 1922 însă a fost blocată la senat de senatorii sudici. Această lege ar fi făcut posibil accesul curţilor federale în cazul când linşarii nu sunt urmăriţi de statul respectiv. Nu numai pedepsirea vinovatului ar fi fost cerută din partea judecătorului de pace, ci şi o amendă de 10.000 dolari ar fi putut fi recuperată dela statul în care a avut loc linşarea.

In cursul anilor 1923, 1924 şi 1925, când legea Dryer era în Congres, gata de a fi votată, linşările au scăzut repede dela 28 la 16 şi 18 pentru cei trei ani respectivi. Când în sesiunea 1925 a Congresului s'a părut că nu e speranţă să treacă legea, linşorii au interpretat-o aceasta ca o licenţă de a continua fără frică de pedeapsă, şi numărul linşărilor s'a urcat iarăş repede la 34.

„Linşarea e cunoscută în lume ca o instituţie americană. Poziţia noastră morală în relaţiile internaţionale e serios compromisă la gândul că Statele Unite sunt singura ţară civilizată în care fiinţe omeneşti, bărbaţi femei şi copii, pot fi arşi de vii la par sau pot fi omorîţi împotriva tribunalelor şi cu conivenţa sau ajutorul slujbaşilor statului cari au jurat să susţină legea.

„O reală speranţă de progres consistă în procesul încet de educaţie care continuă actualmente. Se poate că sforţarea de a şterge această crimă care se face atât în Sud cât în Nord, va strânge mai strâmt laolaltă elementele mai bune din toate secţiunile, bărbaţi şi femei cari să aducă la înfăptuire dorinţa lor ca concepţia lor comună despre America să treacă peste hotarele tradiţiei geografice şi istorice.

„Linşarea e detronarea guvernului din partea unei mulţimi care îşi arogă funcţia de urmăritor, de judecător şi de juriu. Că victimele sunt adesea nevinovate de crima ce li se impută, sau că au fost ucişi fără a fi acuzaţi de vre-o crimă, e numai incidental. Rezultatul fundamental e că o ocârmuire organizată merge spre anarhie; iată un lucru ce trebue să-l aibă înaintea ochilor poporul American".

Publicul american, creştin şi arian, care se lasă condus de presa jidovească în campania de calomnii contra României, ar trebui la lumina documentului de mai sus să-şi aducă aminte de recomandaţia creştinească: „Vezi bârna din ochiul tău şi nu vorbi pe altul de rău".

I. C. CĂTUNEANU

Aliaţii dlui Maniu. Este nu numai bine, ci se impune spre orientarea opiniei publice, să aducem la cunoştinţa tuturor bunilor Români un fapt caracteristic petrecut la Alba Iulia, care pune în adevărata lumină politica naţional-ţărănistă.

La adunarea din Maiu, au participat vre-o *15.000* de lucrători minoritari, cu educaţie socialistă făcută de Jidani şi de Unguri, având cu ei *steagul roşu*. Fiecare avea în „Rüksack" în afară de merinde şi dinamita, luată din minele unde lucrau: au venit minoritarii din Valea-Jiului, muncitorii dela minele din Brad şi toată clientela socialisto-comunistă, îndoctrinată de Jidani şi împinsă la manifestaţie ostilă contra statului de către iredentiştii dela Budapesta.

Iată, onorat public, cine sunt aliaţii partidului prezidat de dl Maniu.

Nu uitaţi a Vă achita abonamentul la timp.

O ticăloşie fără seamăn

Publicăm următoarea corespondenţă din Rădăuţi, pentru ca întreaga opinie publică românească să înţeleagă de ce au lipsit arcaşii bucovineni dela inaugurarea statuei lui Ştefan cel Mare din Chişinău.

Iubiţilor noştri, **Despre călătoria zădărnicită la serbările dela Chişinău** *am onoare a vă raporta următoarele*:

La „serbarea unirii“ din Chişinău (Basarabia) s'au anunţat şi au pornit de acasă peste 600 membri (arcaşi-flăcăi, fete, gospodari şi gospodine) din 34 societăţi şi solii arcăşeşti din Bucovina, Moldova de sus, Muntenia şi Ardeal şi anume:

1. Soc. arc. „Ştefan c. Mare“. Bosanci, *jud. Suceava*, — 18 membri
2. Solia „Arcaşul“ Uideşti, „ „ — 28 „
3. Soc. arc. „Ştefan c. Mare“ Rădăuţi, *jud. Rădăuţi* — 45 „
4. „ „ „Tudor Vladimirescu“ Tereblecea „ — 43 „
5. „ „ „Dragoş Vodă“ Horodnic de sus „ — 27 „
6. „ „ „Arcaşul“ Costişa „ — 24 „
7. „ „ „Ştefan c. Mare“ Horodnic de jos „ — 29 „
8. „ „ „Ştefan c. Mare“ Margina „ — 17 „
9. „ „ „Arcaşul“ Frătăuţii vechi „ — 36 „
10. „ „ „Frăţia“ Frătăuţii noui „ — 15 „
11. „ „ „Arcaşul“ Badeuţi „ — 30 „
12. „ „ „Arcaşul“ Satu-Mare „ — 15 „
13. „ „ „Ştefan c. Mare“ Vicov de jos „ — 6 „
14. „ „ „Arcaşul“ Bilca „ — 10 „
15. „ „ „Al. Cuza“ Măn. Humorului, *jud. Câmpulung* 40 „
16. „ „ „Vlad Ţepeş“ Şarul Dornei „ 5 „
17. „ „ „Cuza Vodă“ Ciocăneşti „ 30 „
18. „ „ „Mihai Viteazu“ Vatra Dornei, „ 20 „
19. „ „ „Al. Ion Cuza“ Dorna (Arin) „ 14 „
20. „ „ „Dragoş Vodă“ Storojineţi, *jud. Storojineţi* 30 „
21. „ „ „Avram Iancu“ Patrăuţi de sus „ 10 „
22. „ „ „Cuza Vodă“ Budeniţi „ 8 „
23. „ „ „Ştefan c. Mare“ Cireş „ 7 „
24. „ „ „Ştefan c. Mare“ Cernăuţi, *jud. Cernăuţi* 40 „
25. „ „ „Regele Ferdinand“ Iurcăuţi fost legionari colonişti „ 11 „
26. „ „ „Al. Ion Cuza“ Rădăşeni, *jud. Falticeni* 21 „
27. „ „ „Ştefan c. Mare“ Dolheşti „ 15 „
28. „ „ „Casa Naţională“ Breaza de sus, *jud. Prahova* 15 „
29. „ „ „Fraţia“ Suteşti, *jud. Brăila* 15 „
30. „ „ „Solia“ Aghighiol, *jud. Tulcea* 28 „
31. „ „ „Solia“ Vidacutul *jud. Odorhei* 32 „
32. „ „ „Ştefan c. Mare“ Poiana Stampii *jud. Câmpulung* 7 „
33. „ „ „Ştefan c. Mare“ Coşna „ 10 „
34. „ „ „Arcaşul“ Bahrineşti, *jud. Rădăuţi* — — 2 „

cu 20 steaguri scumpe, arcăşeşti şi 2 muzici proprii.

Toţi aceşti participanţi s'au pregătit cu mari cheltuieli pentru acea zi de mare serbătoare a Unirii Basarabiei cu Patria-mamă. Nu era o adunătură de oameni, ci erau adevărate buchete de flori! Toţi în port naţional cu semnele arcăşeşti şi cu flori în mâni; — mergeau peste Prut, să-şi revadă fraţii . . . — In frunte aveau steagurile societăţilor, scumpe, cu chipul lui „Ştefan c. Mare“ şi al altor voievozi pe ele. Ba, soc. arc. din Tereblecea şi cea din Storojineţi aveau şi muzica cu ele.

Cine îi vedea, nu credea, că sunt organizaţiile poporului dela brazdă şi dela bresle, ci credeau că sunt studenţi şi studente sau învăţători şi învăţătoare: Aşa de frumos erau îmbrăcaţi, aşa de bine ştiau a se purta, — atât de multe cântece ştiau — şi atât de bine erau disciplinaţi.

Domnul General Răşcanu, fostul ministru al Basarabiei a ştiut să preţuiască pe deplin aceste minunate societăţi arcăşeşti atunci, când înainte de un an le-a invitat la „Serbarea Unirii“. Iată ce scria Domnia Sa cu ord. No. 1454 din 23/IV. 1927:

„Iubiţi fraţi arcaşi,

„Cu multă dragoste am luat cunoştinţă de scrisoarea Dv. şi cu multă plăcere vă comunic următoarele: Eu doresc, ca la desvălirea statuii Marelui Voievod „Ştefan c. Mare şi Sfânt“, din Chişinău, să participe reprezentanţi ai întregii Moldove a Marelui Ştefan. Bucovina, în special, doresc să trimită toate legiunile de Arcaşi şi Păunaşi ai Codrilor, cari în sunete de buciume şi cu alai domnesc să vestească lumii întregi şi ţinutului Basarabiei dintre Prut şi Nistru, că urmaşii vrednici ai legendarilor arcaşi vin să se închine la statuia Marelui Voievod şi să-i sărute steagul de bătălie, adus din sf. Munte, unde era păstrat din timpurile voievodului şi care va fi păzit de o gardă de răzeşi basarabeni, lângă statuie, în tot timpul serbărilor. Fraţi arcaşi, eu vă voi vesti la timp despre desvălirea statuii Voievodului şi despre ce voi pregăti. Voi veni eu însumi, cu cel puţin o lună înainte, în toate centrele arcăşeşti, pentru ca să vă invit personal şi să ne sfătuim asupra organizării fiecărui conduct arcăşesc, asupra înlesnirilor de transport, etc. Am cetit cu multă plăcere statutele şi sunt deplin convins de marea operă naţională, ce întreprindeţi şi despre desvoltarea activităţii arcăşeşti în ogorul naţional, spre binele neamului şi al patriei“.

Aşa ne scria dl General atunci. Dar „serbarea unirii“ s'a dat abia acum. Societăţile arcăşeşti au avut timp destul să se pregătească bine. Şi s'au pregătit. Mână în mână cu această pregătire s'a ajuns şi la o înţelegere între toate societăţile arcăşeşti participaute, pentru ca să fie toate organizate la fel şi să aibă toate acelaş statut. Această înţelegere — sau unire — după cum s'ar spune, — era să se consfinţească cu ocazia serbării în Chişinău. In Chişinău însă uu era cu putinţă, din cauza mulţimii de lume, ce avea să se adune acolo. Am ţinut seamă de aceste împrejurări şi am respectat întocmai învitarea şi dorinţa Domnului General Scărişoreanu, Comandantul Corp. 3 Armată, preşedintele comitetului monumentului lui Ştefan c. Mare care cu ord. No. 1256 din 7./IV. 1928 ne scrie:

„Cu onoare Vă facem cunoscut, că prezenţa societăţilor arcăşeşti la serbările ce vor avea loc la Chişinău la 29 Aprilie 1928, va fi salutată cu toată dragostea şi bunăvoinţa, atât de comitetul pentru organizarea serbărilor, cât credem şi de toată suflarea basarabeană. Ne face deci o datorie şi în acelaş timp o mare plăcere, să vă învităm cu toată stăruinţa la serbări. Regretăm însă,

că nu vă putem da un răspuns afirmativ şi asupra ţinerii congresului, după cum aţi proiectat Dv. Greutăţile de încvartirare şi ocupaţiunile personalului oficial pentru pregătirea serbărilor face imposibilă ţinerea vreunui congres chiar în ajunsul serbărilor. Repetăm însă, ne va face onoare, prezenţa asociaţiunilor numai la serbări şi de aceea vă rugăm să binevoiţi a ne face cunoscut, dacă primiţi aceasta, pentru a vi se face loc în programul serbărilor".

Am răspuns imediat, că societăţile arcăşeşti vin numai la serbări şi am rugat, să li se facă loc în program. Deci totul era în cea mai bună ordine şi nu puteam bănui nici o piedică.

Cât despre congres, adică consfinţirea unirii şi aprobarea statutului arcăşesc avea să se facă înainte de serbare, pe drum, în staţia unde ne vom întâlni şi vom face popas. Popasul s'a făcut în staţia Burdujeni, lângă cetatea lui Ştefan c. Mare din Suceava. Dar numai 12 societăţi s'au putut întâlni acolo, celelalte au fost oprite în alte staţii, din care cauză, congresul s'a amânat pe ziua de sf. Petru şi Pavel la Cernăuţi, unde va fi şi o serbare a sfinţirii steagului soc. arc. „Ştefan c. Mare" de acolo şi unde se ţine în tot anul târg (bâlci) mare, care durează 14 zile.

Aşa am aranjat cu congresul. A mai rămas participarea la serbare.

Interesul societăţilor arcăşeşti pentru „Serbarea Unirii Basarabiei cu Patria mamă" se explică de statut, care obligă societăţile arcăşeşti „de a lua parte în întregime, cu steagul şi semnele arcăşeşti sau cel puţin o delegaţie de doi inşi la sfinţirea steagurilor soc. arc. din alte localităţi sau ale altor societăţi culturale, cu care stă în legătură, cât şi la congresele arcăşeşti şi în escursiunile (călătoriile) de cunoştinţă şi împrietenire la Românii de pretutindeni şi mai ales la Românii dela oraşe şi dela hotare, spre a-i încuraja şi întări în contra ispitelor, pentru ca să nu-şi înstrăineze sufletul, portul, limba şi legea strămoşască".

Serbarea dela Chişinău era un foarte bun prilej şi bucuria era mare, că în fine Românii din societăţile arcăşeşti se vor putea întâlni în fine şi vor putea da mâna şi cu fraţii basarabeni şi mai ales, că vor fi de faţă la cea mai mare serbare a lor, a „Unirii Basarabiei cu Patria mamă". Un an de zile, societăţile arcăşeşti nu au aşteptat altă serbătoare, decât aceasta.

Participarea a fost pregătită în toate amănuntele. Autorităţile în drept au fost încunoştiinţate la timp şi răspunsurile sosite au fost respectate întocmai. Cererea pentru călătoria gratuită a fost înaintată la timp încă înainte de sf. Pasti şi anume, una a fost aşternută la picioarele Inaltei Regenţe, alta Guvernului şi alta Direcţiunii generale C. F. R. Bucureşti unde a fost înregistrată sub No. 23460/10325 C[2]. In fine a fost sosit şi avizul favorabil de călătorie gratuită M. 1632 M. D. G. din 27/IV. 1928.

Şi totuşi, — societăţile arcăşeşti nu au fost lăsate să ajungă până la Chişinău şi nu au putut participa la Serbarea Unirii Basarabenilor cu ceştialalţi Români din România.

Iubiţii noştri,

Eu trebue să vă spun adevărul. Dacă ar fi vorba numai de mine, nu v'aş spune nimic, pentru că nu aşi vrea să vă faceţi inimă rea pentru nişte oameni fără Dumnezeu, cari habar nu au, că în societăţile arcăşeşti sunt inimi româneşti. Căci numai aşa se explică făţărnicia unor funcţionari nu prea mici, cari au pus la cale un ordin în contra societăţilor arcăşeşti şi l-au executat, fie din răutate sau din interes, să nu supere, de sigur, pe aceia, cari se tem de portul românesc şi de sufletul adevărat românesc sau din răutate le urăsc pe amândouă.

Adevărul este, că pe unii v'au oprit, iar pe alţii v'au întors din Iaşi înapoi cu drapel cu tot, dela serbarea unirii din Chişinău.

Dar să vă spun, cum s'au petrecut lucrurile:

In baza invitării societăţilor arcăşeşti de către dl G-ral Scărişoreanu, despre care am amintit, apoi văzând că suntem luaţi în vedere pentru serbări (vedeţi Universul din 26 şi 29 Aprilie) şi conformându-ne ordinelor primite, v'am trimis programul drept autorizaţie de drum, în care era pus N-rul fiecărei societăţi participante, puse în cererea către Dir. g-rală C. F. R. pentru călătoria gratuită, arătând numărul, conducătorul, staţia, ora de plecare şi intinerarul participanţilor. Nimic nu lipsea, decât ca staţiile să capete ordinul Dir. g-rale C. F. R. din Bucureşti. Am observat chiar, că plecăm numai la serbare şi că popasul îl vom face pe drum.

Spre a grăbi rezolvarea, am plecat personal la Bucureşti. Să vă spun, că am colindat din birou în birou, până am aflat cererea? Să vă spun că am fost trimis toată ziulica dela un şef la altul, numai să se scape de mine? Să vă spun, că am trebuit să intervin prin telegrame şi scrisori, pentru ca de acolo, de după uşile încuiate, păzite de camerieri să mi se dea răspuns? — E de prisos.

Bazat însă pe dreptatea Inaltului Regent al Dreptăţii, m'am întors în Bucovina şi am aşteptat cu societăţile adunate la Burdujeni avizul Dir. gen. C. F. R. de Vineri dimineaţă până Sâmbătă la amiazi pe lespede rece. Iar afară ploua... ploua ploaie cu cenuşă... Cu societăţile oprite în alte staţiuni nu am putut lua contact. La amiază am primit telegramă dela dl General Mucha, noul comandant al Corp. 3 Armată sub No. 1500 precum că soc. arc. nu sunt luate în program şi gratuitatea pe C. F. R. nu se va da.

Deşi noi nu doream să fim numai de cât în program, şi deşi răspunsul dela Bucureşti nu era sosit, şi deşi unii Români cu suflet mai cald, cari ştiau, că guvernul a dat sute de milioane pentru această serbare, ne îndemnau să plecăm pe răspunderea proprie, noi nu am făcut acest lucru, ci am ascultat ordinul şi ne-am împrăştiat.

Dar abia ne-am împrăştiat, şi iată, a sosit şi avizul Dir. generale Bucureşti pentru călătorie gratuită. In grabă am trimis ştafete în toate părţile şi cu cei 120, câţi s'au mai întors am plecat până la Iaşi, unde am căpătat 2 vagoane pentru a fi ataşaţi la ora 2 noaptea la trenul spre Chişinău. Intre timp am fost întrebat despre toate şi ni s'a asigurat tot concursul şi mai ales mi-a spus atât şeful gării şi subalternii D-Sale, cât şi d. Prefect al judeţului şi insp. g-ral dl Catargiu, că vom fi ataşaţi la ora 2 noaptea la trenul spre Chişinău. Le-am declarat şi D-lor, că mergem numai să vedem serbarea şi nimic mai mult.

Pe la 1·30 noaptea am fost trezit din somn de gospodarii din vagon, spunându-mi că sunt chemat pe peron. M'am dus. Dar nu eram chemat de nimeni. Am dat fuga la vagoane, vagoanele plecase. Am întrebat pe şeful gării şi mi-a spus că vagoanele cu arcaşii sunt plecate la Chişinău. Am plecat şi eu cu alt tren la Chişinău, dar nu le-am aflat acolo, ci după cum mi s'a spus au fost înturnate spre Bucovina. M'am întors la Iaşi şi l-am întrebat pe locţiitorul şefului gării, unde-s vagoanele cu arcaşii şi mi-a răspuns că au fost înturnate „din ordin" înapoi. Şi că pentru executarea acestui ordin a întârziat trenul de Chişinău cu 2 ore.

Aceasta înseamnă, că pe când

societăţile arcăşeşti cu toată dragostea şi cu mari jertfe dau concurs Guvernului, Guvernul, îşi bate joc de societăţi şi le lasă pe mâna unor dătători de porunci cum este d. subsecretar de stat Tătărăscu, al cărui suflet e străin de sufletul nostru. Căci altfel de ce-a lăsat, ca să fim minţiţi şi nu ni s'a spus adevărul şi nu ni s'a înmânat ordinul de întoarcere? Credea că nu-l vom executa? Deşi nu comiteam nici o crimă, căci nu am fost comis nimic, ca să fim opriţi din drum, totuşi am fi dat şi de astădată dovada, că societăţile arcăşeşti nu se opun ci din contră respectă şi dau concurs pentru respectarea oricărui ordin legal. De minţit se minţesc însă numai copiii şi descreeraţii, apoi bolnavii cari mor şi în fine răufăcătorii şi elementele primejdioase. Societăţile arcăşeşti sunt sâmburele sănătos al neamului nostru, căci în fruntea acestor societăţi participante la aceste serbări stă concursul mai multor dni Prefecţi şi Primari şi Preoţi şi Invăţători, mulţi fără colorit politic. Societăţile arcăşeşti sunt persoane juridice recunoscute de tribunal cu aprobarea Min. int. şi instr. şi au aflat aprobarea unor bărbaţi şi instituţii înalte culturale. Deci minţindu-le pe aceste, minţind armata şi pe funcţionarii statului, atunci cine mai merită încredere? S'o spuie cei ce ne minţesc!!!

Iubiţii noştri,

Serbarea unirii Basarabenilor cu noi s'a făcut şi fără noi „din ordin". Cei câţiva arcaşi, cari s'au strecurat cu o zi înainte spre Chişinău, au fost foarte bine primiţi, găzduiţi şi lăsaţi lângă pădurenii moldoveni aproape de statuia lui Ştefan cel Mare, care-l reprezintă foarte majestos, cu mâna dreaptă pe spadă, iar cu cea stângă ţine crucea sus şi înainte privind spre cer, pare că ar zice: „Biruinţă asupra protivnicului dăruieşte şi cu crucea ta păzeşte pe poporul tău!"

La defilare, după şcoli şi *organizaţiile sportive de cercetaşi şi alţii cu drapele albe-albastre* (*sioniste*) s'a observat bine, că **arcaşii lipsesc**. Inzădar aşteptau cetele de fetiţe şi flăcăi basarabeni cu flori în mâni, ca să-i întâmpine pe cei din societăţile arcăşeşti. Aceştia lipseau. A defilat apoi falnica armată şi mazilii şi răzeşii din Basarabia, iar deasupra aeroplanele defilau şi ele în felul lor. Atât am putut vedea dintr'un colţ de stradă, unde stam zdrobit de durere, gândindu-mă la Dv. cari aţi fost opriţi sau întorşi înapoi dela această „serbare a unirii". Vedeam bine, că aceasta nu poate duce la unire ci la înstrăinarea noastră.

Vom căuta să aflăm cine a dat acel ordin şi vom cere despăgubiri. In tot cazul, Dl Ministru Nistor, care a căutat să desfiinţeze societăţile arcăşeşti din Bucovina, începând cu cea din Rădăuţi, unde cineva are o ură de răzbunat şi unde sunt peste 10 organizaţii albe-albastre şi roşii, cari nu-l supără, ne-ar putea spune ceva despre acel ordin. Căci nu credem, că un contrar al guvernului să fi dat acel ordin. Iar dacă a dat, să fie dat pe faţă. Vrem să-i mulţumim.

Incheind, vă rugăm, să binevoiţi a ne trimite lista membrilor opriţi sau întorşi din drum cât şi socoteala cu dovada pagubelor suferite, spre a le avea pentru caz de despăgubire.

Totodată vă avizăm chiar de pe acum, că organizarea arcăşască îşi urmează drumul mai departe şi că congresul se va ţinea la Cernăuţi de sf. Petru şi Pavel. La acest congres nu ar mai trebui să cerşim mila Dir. gen. C. F. R. şi să ni se întâmple, ce ni s'a întâmplat acum.

Nu uitaţi a vă orienta bine asupra statutului nou şi a veni la congres cu propuneri gata.

Nu uitaţi a ne scrie totdeuna la timp, pentru ca să vă putem răspunde la timp.

Nu uitaţi, că cele 12 soc. arc. cu 150 membri adunaţi în Burdujeni m'au silit să rămân delegatul Dv. până la congresul din Cernăuţi. Acolo însă voi raporta, cari societăţi se ţin de condiţiuni şi cari nu. Deci cu onoare Vă rog să binevoiţi a vă pune cu toată inima şi priceperea pe lucru şi a nu tărăgăna cu nimic, căci ar fi în paguba societăţii şi aţi putea fi tras la răspundere de adunarea generală a soc. Dv. Căci la ce să vă faceţi vinovaţi de înstrăinarea noastră?

Nu uitaţi, că eu vă scriu numai lucruri de seamă şi că *Dv. trebuie să cetiţi şi să cântăriţi ori ce cuvânt vă scriu, căci poate să însemne ceva.* Dacă voi vedea că nu ţineţi de aceasta seamă, atunci să nu vă mire, dacă nu vă voi scrie mai mult!

Nu uitaţi a-mi trimite şi mie câte un mic ajutor pentru munca ce o depun şi pentru cheltuielile ce le am cu scrisul şi cu poşta (scrisori, telegrame, statute, etc).

Nu putem încheia să nu mulţămim din inimă celor ce mi-au făcut bine.

Rugăm, să binevoiţi a ne adeveri primirea acestei scrisori şi a ne trimite ori ce alte dorinţi la adresa de mai jos.

Rădăuţi, 2 Mai 1928.

Cu salutări frăţeşti

Valerian Dugan,

deleg. soc. arc.

Rădăuţi (Bucovina).

Activitatea L. A. N. C. pe terenul economic

Neobositul luptător al mişcării naţionalişte creştine şi activul preşedinte al L. A. N. C. din jud. Tutova, dl D. Popescu, ne trimite un puternic apel prin care chiamă pe toţi bunii Români din judeţ să se înscrie în *„Oficiul Economic Creştin —* **Svastica Tutovei"**, *Asociaţie pentru intreprinderea comertului de tot felul, exploatări, furnituri, industrii şi credit.*

E prea frumos acest apel, şi nu voim să-l scurtăm. Il publicăm deci în întregime, pentruca toţi cititorii noştri să ia act de el, şi să constate dimpreună cu noi, că aceea ce voesc să facă Tutovenii în frunte cu dl D. Popescu, este o continuare a rezultatelor frumoase obţinute pe calea asociaţiei de: **cooperativa „Bologana" din Bologa jud. Cluj**, de **„Banca Industrială Română din Arad,** *de Banca* **„Apărarea Naţională" din Bucureşti**, de **„Ajută-te Române din Cluj**, de **„Apărarea" şi toate anexele ei din Botoşani**, de **„Cooperativa de Consum"** *din Iaşi de sub conducerea dlui prof. Dr. C. Şumuleanu*, de **„Cooperativa de bucate" din Ciuguzel jud. Alba**, de către **Studenţii Creştini din Iaşi, sub conducerea** — *demnă de imitat*, — **a tinerilor Codreanu-Moţa**, *şi altele.*

Iată textul apelului:

APEL
către toţi bunii Români,

Ţara este în primejdie, războiul ce se dă de sute de ani, zi de zi, ceas cu ceas, de către Jidani pentru cucerirea pământului nostru strămoşesc şi subjugarea noastră a tuturor, din cauza neprevederii şi slăbiciunii conducătorilor noştri contimporani, se poate socoti ca câştigat de Jidani; toate oraşele şi târguşoarele sunt în stăpânirea lor; toate bogăţiile solului şi subsolului au fost acaparate pe nesimţite de ei, cu concursul jidoviţilor; clasa burgheză, românească, forţa de căpetenie în viaţa unui popor, a fost distrusă de Jidani.

Să luăm de exemplu Bârladul; acum 40 ani, negustori de toate branşele, meseriaşi şi industriaşi nu erau decât Românii; azi totul, dar absolut totul e jidovesc.

Privind prezentul atât de dureros, este uşor de prevăzut într'un viitor apropiat, istovirea noastră şi complecta robie a copiilor noştri.

Trebue să se ştie! Cine stăpâneşte oraşele, stăpâneşte de fapt ţara.

De acest groaznic pericol, nu putem scăpa, decât recucerind repede oraşele noastre din mâna Jidovimii.

Lupta trebueşte dusă pe două fronturi: politic şi economic.

Organizaţia Ligii Apărării Naţionale Creştine din judeţul Tutova, pe lângă propaganda ce o duce pentru pregătirea luptei pe frontul politic, a luat hotărîrea de a începe lupta şi pe frontul economic; în acest scop s'a pus bazele înfiinţării „Oficiului Economic Creştin" instituţiune cu caracter exclusiv naţional şi creştin cu menirea:

a) De a intreprinde comerţul în toate ramurile: manufactură, mercerie, băcănie, fierărie, cavăfie, sticlărie, cherestea, furaje, lemne, combustibil, depozit de vinuri, etc. etc.

b) De a lua spre confecţionare şi furnizare cu meseriaşii creştini, efecte de îmbrăcăminte şi încălţăminte pentru armată şi diverse instituţiuni publice;

c) De a lua în exploatare păduri;

d) De a înlesni creştinilor şi în deosebi micilor meseriaşi, credite eftine, sustrăgându-i astfel de a mai fi speculaţi de băncile jidoveşti;

e) De a recuceri industriile acaparate de Jidani.

Fraţi Creştini,

Sunt zece ani de zile de când cu sângele celor 800.000 de viteji căzuţi pe câmpul de onoare şi cu suferinţele a 7 milioane de Români s'a înfăptuit „România Mare" în care interval de timp, Jidovimea de aici şi de pretutindeni a năvălit ca lăcustele şi prin mijloace nepermise şi prin corupţie au pus stăpânire pe toate oraşele şi au acaparat toate resursele de bogăţie.

Din suferinţele şi sacrificiul părinţilor, fraţilor şi copiilor noştri, s'au ridicat mii de Jidovi milionari cari, în timpurile de restrişte, — nu trebuie să uităm, — ne-au trădat duşmanului; ne-au speculat fără un pic de milă nevoile noastre şi chiar ale armatei, comerţul şi industriile fiind în mâinile lor; iar acum când, pe drept cuvânt putem spune că şi-au ajuns ţinta, cu banii prădaţi din nevoia noastră a tuturor, prin presa lor din toată lumea duc campanie de ponegrire contra acestei milostive ţări; pun la cale comploturi, atentate, ajungând până acolo încât, în văzul lumii ne bat, ne împuşcă, ne ucid cu cuţitele. Ne sunt proaspete în minte, atentatul dela Bârlad, Senat, Tatar-Bunar, Bucureşti, P.-Neamţ, Tg.-Neamţ, Călăraşi, Cernăuţi, Oradea şi acum în urmă atacul mişelesc contra studenţilor români dela Paris.

Fraţi Creştini,

Pentru binele, fericirea şi apărarea acestei ţări întregite, pentru refacerea clasei burgheze româneşti, nervul vital al neamului nostru, daţi-ne concursul subscriind orice sumă pe numele „Oficiul Economic Creştin, Svastica Tutovei".

Stăruim asupra tinerei generaţii, să devină membri ai acestei instituţii, subscriind economiile lor cât de mici.

„Picătură cu picătură, se face grămada mare".

Solidarităţii jidoveşti, trebue să-i opunem solidaritatea noastră românească creştină şi să lăsăm urmaşilor noştri, opera complectă: o ţară românească cu bogăţii stăpânite numai de Români.

Săracul Bârlad a lui Petru Rareş! oraşul care a dat odinioară ţării atâţi bărbaţi luminaţi, devenit acum o simplă colonie românească la mahalale, avea-va norocul să fie recucerit de sub stăpânirea jidovească?

Nu putem încheia apelul nostru, fără a repeta cuvintele nemuritorului V. Conta:

„Dacă nu vom lupta contra elementului jidovesc, vom peri ca naţiune".

Subscrierile şi depunerile se vor face la una din băncile ce se va stabili în adunarea generală, ce se va ţine în ziua de 22 Aprilie a. c. ora 9 dimineaţa la locuinţa dlui D. Popescu, strada V. Conta 40, la care vă rugăm a lua parte.

Consiliul Judeţean al Ligii Apărării Naţionale Creştine din Jud. Tutova.

Jidanii, trebuesc atinşi la pungă — unde sunt foarte simţitori — vorba Sătmăreanului:

„Nu-l bate, că duce-s'a
Numai de mâncat nu-i da"!

Români deşteptaţi-Vă din somn, până ce nu este târziu!"

„ÎNFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ"

Politica umanitarismului

In atenţia generosului Ministru faţă de Jidani, Alexandru Lepădatu.

N'am făcut şi nici nu fac politică, din două puncte de vedere:

1. Un student este — se zice — incomplect pregătit din punct de vedere politico-social;

2. Al doilea, mie mi-e silă de politică; nici nu vreau s'aud vorbindu-se de ea, căci — după mine — politica ce se face la noi este detestabilă. Interesele personale şi meschine, poftele de mărire sau de a ajunge la „ciolan", au trecut peste limitele bunului simţ, ale cinstei şi intereselor neamului.

Unii au călăuză maxima lui Machiavelli: „Scopul scuză mijloacele"; alţii au proverbul din timpul decadenţei imperiului Roman: „Ubi bene, ibi patria".

Şi iată relativ mersul progresiv al Naţiunii Române...

Acolo unde ar trebui să fie crema ţării, s'au strâns cele mai multe nulităţi, cele mai multe putregaiuri...

Aceştia introduc hoţie sistematică, tocmai acolo unde ar trebui să fie cinste exemplară.

Acolo unde ar trebui să fie model de limbaj şi expresiuni, s'au introdus termeni de mahala şi ţigănisme.

Acolo unde ar trebui să se formeze caracterul naţional, să se ridice nivelul românismului pe treapta ce merită să şeadă, au venit *umanitarişti sau alţi parveniţi ca să pună piedeci, nepermiţând prin atitudinea şi acţiunile lor, nici un pas spre progres.*

In loc ca parlamentul să fie casa sfântă de îndrumare a neamului românesc, se fac în el numai parade şi beţii de cuvinte, fără de nici o normă, fără de nici un folos pa-

triei... Şi din această îngrijorătoare stare de lucruri, cine profită? Duşmanii din afară şi din lăuntru, cari râd în pumni de bucurie, pregătindu-şi momentul oportun de revanşă. Ori, cum privim noi toate acestea? Indiferenţi! Credem că dacă ne-am realizat geograficeşte visul de veacuri, ne-am atins ţinta, ne-am realizat Idealul Naţional, am atins — prin urmare — apogeul. Ne înşelăm dacă credem aceasta. Acum avem mai mult ca oricând de muncă.

Tocmai acum a sosit timpul când trebuie să ştim preţui opera dobândită cu sacrificiul celor peste 800.000 de vieţi.

Nu este de ajuns că România este în hotarele ei etnice.

Acum mai mult ca oricând avem nevoie de *„unirea în cuget, unirea în simţiri“*. Cu umanitarismul unora dintre naţionali-ţărănişti sau cu gentileţa liberalilor, nu putem progresa. Cu Găetanii, bonjuriştii şi spoleiţii de cultură occidentală, cari şi-au înfipt ghiarele în funcţiuni grase, în timp ce restul muncesc cu sudori pentru câştigarea unei coji de pâne, n'ajungem departe. Regresăm văzând cu ochii.

Naţional-ţărăniştii sunt slugile Jidanilor; liberalii, deasemeni, — de teama străinătăţii, — fraternizează cu ei.

Apoi pe tine, bun Român, să nu te indigneze aceasta? Cum să nu te indigneze când vezi pe Rifca lui Blumm, că pentru iarnă şi-a cumpărat o haină de 100.000 Lei, căci tatăl său are o fabrică de spirt, cu care otrăveşte corpul alor tăi, iar tu, funcţionar şi ţăran român, te mulţumeşti ca să trăieşti de azi pe mâne, sperând timpuri mai bune... De felul cum înţeleg liberalii să facă politică internă, din punct de vedere social, povestesc aci câteva cazuri absolut autentice. Evreul Knopf din Huedin, convenise anul precedent cu Ocolul Silvic din loc, să-i vândă casele cu suma de Lei 1,020.000, adică un milion douăzeci-de mii.

Suma fiind prea mare, Ministerul Agriculturii n'a aprobat contractul. Susnumitul Jidan le-a lăsat atunci în nouăsutemii Lei. Aprobarea nu s'a făcut nici atunci. A convenit ulterior cu o altă persoană să i le cumpere numai cu 860.000 Lei.

Din motive necunoscute, nici această convenţie n'a dus la rezultate sigure, aşa dar casele i-au rămas tot lui.

Cu ocaziunea venirii studenţilor, i s'au spart şi lui câteva geamuri. Ei, ştiţi, fraţi Români, ce despăgubiri a primit pentru aceste geamuri sparte? *Optsutepatruzecidemii Lei, dintre cari 600.000 Lei, bani netto, — Cassa!...*

Altui evreu i s'au spart câteva borcane cu bomboane, dar pentru care a primit rotunda sumă de 200.000 Lei!...

La un alt Evreu din loc, i s'a deranjat estetica aşezării încălţămintelor din vitrina magazinului, fără nici-o altă pierdere, căci şi le-a strâns şi le-a aşezat ca mai 'nainte, (atât că a avut incomodarea de-a le transporta la un vecin, când a venit comisiunea să evalueze... „paguba“).

Pentru deranj, prudentul Jidan a fost despăgubit cu frumuşica sumă de 360.000 Lei!... Ori, toate acestea nu te indignează, nu te revoltă? Nu, dacă n'ai sânge românesc în tine.

Şi în cele din urmă tot noi Românii suntem rău văzuţi de străinătate... Zeci de milioane s'au vărsat în buzunarele fără fund ale Jidovilor din orăşelul Huedin, cu cari bani putea fi în întregime cumpărat... Pentru a putea face faţă despăgubirilor jidoveşti, s'a luat bucăţica dela gura bietului funcţionar şi bietului ţăran român, căci ei sunt deprinşi cu greul şi ştiu să-l suporte...

Toate aceste sunt până la un timp; însă şi... ouă roşii sunt numai la paşte, zice Românul.

„Nu da, Doamne, Românului cât poate el răbda“, spune zicătoarea. Dar toată răbdarea şi suferinţa are limitele ei. Noi nu o mai putem suporta.

Noi trebuie să lămurim un lucru: *In România, Românii sau Jidanii sunt stăpâni?* Eu cred că România este numai a Românilor, iar Palestina a Jidanilor! Noi n'avem lipsă de Jidani!

N'avem nevoie nici chiar de străinătate, atâta timp cât ea se amestecă în trebile lăuntrice ale ţării noastre! Noi avem nevoie de întărirea internă a Patriei. Avem la noi destule bogăţii; noi trebuie să ştim numai să le valorizăm.

Pentru valorificarea lor avem în primul rând nevoie de oameni conştienţi şi cu dragoste de ţară.

Ori, aceşti oameni nu-i putem găsi aiurea.

Aceşti oameni lipsiţi de orice interes personal îi aflăm numai în *Liga Apărării Naţionale Creştine.* Aici şi numai aici sunt oamenii cari doresc să ne scape de Jidani şi cari ne pot valoriza avuţiile ţării noastre.

Până nu este încă târziu, Români din toate coclaurile munţilor şi din toate unghiurile ţării, veniţi cu toţii să facem un front unic în jurul L. A. N. C.

Iată ce ne-a rămas de făcut, pentru a înlătura toate animozităţile ce politica le-a infiltrat în inimile fiilor aceluiaş neam.

Români cu suflete curate, veniţi în jurul nostru, veniţi în ajutorul neamului, pericolul evreiesc ne ameninţă zi cu zi!

V. I. TĂNĂSESCU-NICOLEŞTI
student.

O tristă istorie cooperatistă

Dă-le Doamne, pâinea lor de toate zilele!

Cine cunoaşte nobleţa ideii cooperatiste, rezultatele ei în occident şi deosebitul interes ce ea prezintă în naţionalizarea şi consolidarea noastră economică, se aştepta ca această adevărată deviză de „prin noi înşi-ne“ să fie încadrată în textul unei legi în care să se aibă în vedere deziderătele congreselor cooperatiste ce s'au ţinut în ultimii ani. Trecuta sesiune parlamentară ne-a dat însă un „Cod al cooperaţiei“ în care nu s'a ţinut seamă de părerile unor încercaţi cooperatori şi, dacă totuş acceptăm că legiuitorul a fost animat de cele mai frumoase intenţiuni, punem însă la îndoială rezultatul practic.

După cum se ştie, instituţiile cooperatiste, deşi autonome, sunt totuş sub controlul şi îndrumarea a două centrale pendinte de un minister, care le acordă, în limita fondurilor disponibile, sprijin material prin deschiderea de credite în numerar şi mărfuri.

Dacă interesul sprijinirii acestei idei este recunoscut până la legiferare, foarte puţin se cunoaşte însă felul cum mişcarea cooperatistă este strangulată încă din faşe de chiar autorităţile noastre.

S'ar părea bizar ca o mişcare patronată de stat să aibă totuş piedici din partea unor autorităţi!

Din cele de mai jos, numai în parte, se va vedea totuş tristul adevăr.

In anul 1920, când criza de producţie ne-a adus spre tristă memorie celebrele contingentări, ţinuturile muntoase din Ardeal şi'n deosebi „Ţara Moţilor“ erau bântuite de-o mare lipsă de cereale.

Un răsleţ suflet mare, inimosul Ion L. Potra, sări în ajutorul fraţilor săi Moţi din comuna Bologa, judeţul Cluj şi constitui o coopera-

tivă de aprovizionare cu care făcu față nevoilor sărmanilor cioplitori de piatră din oropsita sa comună. Cu un teren cu totul impropriu unei culturi și curățit de păduri de Tischler Mór și alți regi ai pădurilor, singura resursă de existență a locuitorilor din această regiune este cioplitul pietrii de granit.

Câteva generații fură cu totul robii „fazendei" jidovești. „Granitul" din comuna vecină Poieni și sudoarea frunților lor le-aducea atâta ca să nu moară de foame. Sub sbuciumul durerilor fraților săi, vrednicul fondator al cooperativei „Bologana" se hotărî să rupă lanțurile robiei consătenilor săi și astfel în vara anului 1923 organiză o secție de exploatarea granitului și andesitului pentru pavajul străzilor.

Dacă din piatră e greu să scoți pâine, lor le lipsea și piatra chiar. Masivul de granit din marginea comunii era proprietatea contelui Banffy. Indrăsneala acestor „Valahi" întâmpină rezistență care cedă totuș prin arendarea stâncii, căci exproprierea ei în favoarea cooperativei rămânea o speranță ce nu s'a realizat nici astăzi.

C'un capital insuficient, corespunzător dealtfel slabelor lor mijloace și cu fonduri împrumutate cu dobânzi uzurare, entuziastul început fu un act de adevărat eroism. Ingrămădind în gara Poeni din zi în zi tot mai mari cantități de piatră cioplită pentru pavaj și bazați pe analiza școlii politehnice din București că granitul și andesitul lor e cel mai rezistent din țară, suportau cu resemnare mizeria lor în speranța că un ușor plasament le va recompensa sudoarea frunților lor.

Speranța le era cu atât mai îndreptățită cu cât se știa că chiar capitala țării mai are încă străzi în mocirla căror se desfată porcii și broaștele, iar vara găinile se scaldă în praf.

Respingerea modestelor lor oferte de diversele primării din Ardeal le încreți fruntea încă dela început și 'n inimile lor de buni Români încolți disperarea.

Acelaș mare suflet îi oțeli însă în răbdare. Văzând că licitațiile încadrate în legea contabilității publice sunt o formă în care se îngrădesc adesea mari pungășii, recurse la intermediari, singurii ce-aveau trecere la diversele licitații.

Astfel, în anul 1923, inginerul M. era furnizorul primăriei C. cu piatra cumpărată pe-un preț derizoriu dela cooperativa „Bologana".

In anul 1924 cooperativa putu obține contractarea cu primăria A., dupăce, înaintea licitației, promisese unei începătoare „persoane influente" 1 Leu de fiecare bucată de piatră. Câți lei face acest „șperț" la câteva sute de vagoane e ușor de închipuit! Dacă cooperativa a avut noroc de inopinata inspecție a organului statului care a anulat ca ilegală hotărîrea de plata „șperțului", urmarea a fost că acel organ a trebuit s'alerge mult ca după aproape un an, să scoată banii cooperativei dela primărie, iar în urmă cooperativa n'a mai putut face nici un plasament la această primărie.

Par'că un blestem a căzut apoi asupra bietei cooperative! N'a mai putut face nicio contractare directă și-a lucra prin intermediari vă puteți închipui ce speculă poate fi.

Cu toate intervențiile Centralei Cooperativelor de Producție și Consum, multiplelor oferte ale cooperativei nu li s'a dat niciun curs de primăria orașului B. In schimb, incomparabila ofertă a dlui H. I. din B. a fost acceptată, deși prețul din oferta cooperativei „Bologana" era cu mult mai redus.

Constrânsă de necesitatea pâinii zilnice, cooperativa a trebuit să-și vândă produsele ei, pe un preț ce n'acoperă nici cheltuelile, dlui .... H. I. .... producător și mare furnizor al primăriei orașului B.

....?? Ar părea un mister, dar nu uitați că municipiul orașului B. are înscris în bugetul său general frumoase sume pentru pavajul străzilor (de exemplu pentru anul 1928 are prevăzut 32.000.000 — Lei).

Și-acum când acești bieți cioplitori de piatră văd că-și riscă prin muncă neagra lor bucățică de pâine, se gândesc să ofere produsul schiloditelor lor mâini .... Ungariei, unde vor găsi poate mai puțină dușmănie decât la patrioții noștri de ocazie.

Iată cum s'ajută Moții, iată cum se sprijină mișcarea cooperatistă!

Nu vă revoltă și pe Dumnevoastră?

Oare acești muncitori Moți ce nu vor „să cerșească din poartă 'n poartă" nu merită o soartă mai bună?

Dacă statul le-a acordat largi credite în numerar prin băncile populare, credeți că le face un serviciu când nu le asigură mijloace de valorizarea produselor lor și deci plata datoriilor?! Acestea sunt avantajele promise?

Și când în „Țara Moților" nu mai „sunt codri verzi de brad și câmpuri de mătasă", ci numai „atâtea lacrimi sunt și-atâta jale'n casă", nu credeți c'a sosit vremea ca dela vorbe să se treacă și la fapte?

Și când ați ști câte alte nedreptăți sunt! In articole viitoare ne vom ocupa și de alte triste fapte.

ILIE S. CODREANU

O chestiune locală din Bănat

Primim spre publicare, dela dl Dr. Valer Gaiția notar public din Sânnicolaul mare, următorul

RĂSPUNS

în legătură cu articolul o „Intrebare" apărut în No. 10 a. c. al Revistei noastre:

„Nu te credeam d-le Anuichi așa de naiv de pui întrebarea aceasta; doar trăiești în Sânnicolaul mare de ani dearândul, prin urmare trebue să ai cunoștință despre aceea, că d. Dr. Ardelean Antoniu în calitate de primpretor — fără avere privată — cum a ajuns ca proprietar, în cartea funduară 418 a comunei Cociohat, asupra acelor 204 jugere și 1010 stânjeni pătrați pământ arător dela absentistul Lederer. Trebue să ști în ce condițiuni a venit ca advocat la Sânnicolaul-mare d. Dr. Fischer Rudolf și prin a cui concurs a ajuns acest advocat, că azi se preumblă numai cu automobilul său propriu. Trebue să ști și aceea, că la zilele onomastice a d. Dr. Ardelean Antoniu — din era ca primpretor — ce palmă a primit inteligența română dela soția dânsului, care preamărea pe d. advocat Dr. Fischer Rudolf. In fine trebue să ști între ce fel de împrejurări s'a creat casina nouă, unde d. Dr. Ardelean Antoniu a fost și este preamărit ca președinte, deoarece acea casină — încă dela început — a avut scopul de a servi plăcerilor Jidanilor".

„Se poate d-le Anuichi, ca d-ta să nu fi cunoscut toate aceste fapte, de ai pus întrebarea apărută în această prețuită revistă, ca pe viitor să ști la ce este și la ce a fost capabil d. Dr. Ardelean Antoniu? Pentru orientare îți comunic în copie epistola dlui Dr. Ioan Vescan advocat și senator, pe care dânsul a adresat-o dlui Dr. Petru Fleșeriu preot în Sânnicolaul-mare în anul 1922, din prilejul acela, că d-nul Dr. Fleșeriu Petru cu ocaziunea unei petreceri l-a apostrofat — în public — pe d. Dr. Ardelean

Antoniu ca trădător de patrie".

„Dr. Ioan Vescan advocat, Târgu-Mureş, Piaţa Regele Ferdinand 38, Telefon 5—87. Târgul-Mureş la 30 Nov. 1922. P. On. D. Dr. Petru Fleşeriu, Sânnicolaul-mare. La scrisoarea D-Voastră din 14 Noemvrie a. c. am onoarea a Vă răspunde următoarele: Eu câteva săptămâni am stat în un lagăr cu Ardelean în Rusia, oraşul Pavlovszk lângă Don. Ardelean a avut o purtare ostilă intereselor româneşti. La No. 20 din „cartea neagră" se află scris despre el: „slugarnic inimicilor noştri". In prezenţa sergentului Jurma, care a cerut înscrierea sa în armata română a notat numele voluntarilor cu scop de a-i denunţa. Inaintea unei comisiuni de ai crucii roşii din Germania care a vizitat lagărul nostru după ce cei de o vedere cu el ne-a denunţat ca trădători ai patriei Austro-Ungaria, Ardelean a declarat că el nu consimte cu ceilalţi (adecă cu noi cari ne-am înscris voluntari). Dovadă Vasile Miclea, Sava Iorgovan, Ioan Cintea şi Emil Isac. Cei cari au fost cu Ardelean într'un lagăr înaintea intrării României în răsboiu, ştiu mai multe despre acest Ardelean, care nu a făcut deloc cinste neamului românesc în Rusia. Cu distinsă stimă Dr. Ioan Vescan m. p."

„Ce reiese logic din purtarea d. Dr. Ardelean descrisă în epistola de sus? Nu altceva decât aceea, că dacă Austro-Ungaria ar fi fost învingătoare, *aceşti buni Români notaţi de d. Dr. Ardelean, sau nu s'ar fi putut reîntoarce — vreodată — la vetrele lor, sau ar fi fost spânzuraţi fără milă*".

„Şi pentru oameni de talia aceasta se crează posturi de notari publici!"

Al D-Tale devotat

Dr. VALER GAIŢA

notar public în Sânnicolaul-mare

Corespondenţă din Chişinău

In presa românească s'a scris mult despre românizarea oraşelor. Rezultatul: litere moarte, rămase pe hârtie; nimic nu s'a făcut, nici o iniţiativă nu s'a luat pentru salvarea oraşelor româneşti din mânile cămătarilor streini. N'am văzut decât goana politicianilor după voturi dela un capăt la altul al ţării, pacte politice cu cei mai înverşunaţi duşmani ai neamului românesc în a căror mâini sunt oraşele; şi demagogia triumfătoare pe toată linia. Politicianilor le este de ajuns că sunt aleşi în parlament, de românizarea oraşelor n'au timp să se ocupe.

Voiu face un scurt istoric al oraşelor din Basarabia pentru a se vedea cât interes îşi dau reprezentanţii ţării româneşti pentru ale românizа: Voiu începe cu capitala Basarabiei, cu Chişinăul.

Oraşul Chişinău numără *108.000* de locuitori, (socotit după statistica din curent) din care *48 000 sunt Evrei* aşezaţi toţi în centrul oraşului, iar Românii şi ceilalţi creştini sunt dincolo de bariere (la periferie). Evreii sunt comercianţi, la centru, şi exploatează pe bieţii creştini din împrejurime cum vor, căci nimeni nu le pune nici o piedică. Sunt suverani ai oraşului. *Ajutor de primar al acestui oraş este Evreul Venderman, apoi în toate instituţiile găseşti funcţionari Evrei cari joacă roluri importante până şi agenţi de siguranţă sunt Jidani.*

In acest oraş există **38 de societăţi culturale evreeşti** *şi nici o societate culturală românească în activitate.* Societăţile evreeşti sunt centralizate în Societatea numită *„Exploatarea taxei confesionale pe carne „Cuşer"* condusă (zic ei) de *„Comitetul Evreilor băştinaşi şi bogaţi"*. Auziţi ce spun: *„băştinaşi" şi „bogaţi"*! Mai au Evreii multe cooperative de consum în întreg jud. Lăpuşna, centralizate la Chişinău, la soc. Sioniştilor unde e mare povăţuitor *„Marele Rabin" Tirelson*

Evreii se adună aproape în fiecare săptămână la Soc. *„Talmud Tora"*, unde primesc sfaturi dela numitul mare rabin *Tirelson*, dar creştinii se adună numai când vine candidatul partidului cutare şi le mai îndrugă la vorbe goale. Nici poveste însă de o povaţă bună, nici idee de organizare în societăţi, cooperative etc. Cam în această situaţie se găsesc toate oraşele din întreaga Basarabie.

Jidanii din Basarabia fiind bine organizaţi, exploatează populaţia creştină cum vor. Drept să vă spun iubiţi cetitori, nu ştiu dacă pe faţa pământului există un popor mai pedepsit decât creştinii basarabeni căzuţi sub jugul greu al lui Juda. Trebue să plângi de milă când îi vezi exploataţi atât de mişeleşte de acest neam perfid, *dar nimeni nu-i aude, nimeni nu-i vede,* glasul lor de durere *răsună în pustiu.* De aceea aici în Basarabia se simte mai mult ca oriunde pericolul evreesc şi ar fi de dorit să se ia urgente măsuri pentru salvarea bietului popor creştin din ghiarele Satanei.

Eu ţin să afirm, că naţionalizarea oraşelor din întreaga ţară, nu se va face de partidele politice, cari au încheiat pacte cu Evreii, nici de Românii, cari se sbat după mărire şi avere, ci de oamenii desinteresaţi şi strâns uniţi în jurul unei idei sănătoase, desbrăcată de orice patimi. Iar dacă poporul român nu se va deştepta şi nu se va uni încunjurând ideea curat românească, care are drept deviză: *„Hristos"*, *„Regele„ şi „Naţiunea"*, poate, peste zece ani va voi să se unească, dar va fi prea târziu, căci pericolul creşte înspăimântător. Jidanii se organizează cu arma *„Banul"* şi ne vor *sdrobi fără milă.* Treziţi-vă, fraţi Români, în ceasul de pe urmă şi nu vă lăsaţi să muriţi şi voi şi fiii voştri cu lanţurile pe mâini şi cu ruşinea în suflet.

Iar Domniile-voastre d-lor politicieni, cari sunteţi conducătorii acestui popor, rupeţi în interesul neamului, legăturile cu aceste lifte de Evrei, şi faceţi-vă datoria, concentraţi-vă în un singur bloc pentru apărarea intereselor româneşti şi pentru existenţa acestei naţii, în caz contrar vai şi amar vă va fi pedeapsa neamului suferind şi adus în pragul prăpastiei din cauza lipsei de sentiment românesc a Domniilor-Voastre.

Dumnezeu să călăuzească pe toţi Românii pe drumul adevărat al izbândei şi atunci salvarea ţării va fi asigurată.

S. FLORESCU

Dela Administraţie. In legătură cu somaţiunea noastră din No. 11, apărută la 1 Aprilie 1928, referitor la restanţierii de abonament, aducem la cunoştinţa celor interesaţi, că am fost siliţi să oprim expediţia Revistei noastre, tuturor abonaţilor, care au primit o dela începutul apariţiei ei, au citit-o dar nu şi-au plătit abonamentul.

Intr'un număr viitor al Revistei noastre, vom publica numele, ocupaţiunea şi domiciliul acestor domni, dacă nici după o ultimă somaţie — ce li se va trimite în săptămâna aceasta — *nu îşi vor ţine de datorinţă să plătească Revista cetită 3 ani şi jumătate fără să plătească un ban.*

Marele public românesc trebue să-i cunoască pe aceşti domni.

„Infrăţirea Românească"

Corespondenţă din Rodna

Nu mai merge ... cu măsladul.

Voi fi foarte scurt, căci chiar şi un şir de a „Infrăţirii Româneşti" e păcat să-l utilizezi fără de un scop precis şi românesc, e crimă să-l mistui cu palavre lungi şi înflorite, fără miez şi adevăr.

Nu ştiu cine a plecat din altă parte a ţării la Alba Iulia, cu atât mai puţin, cu ce mijloace a dumicat calea anevoioasă şi periculoasă, ca să fie de faţă la adunarea partidului aşa zis naţional şi ţărănesc, dar afirm că de pe Valea de sus a Someşului mare – din comunele fruntaşe şi puternice Feldru, Sângeorz, Leşu, Maieru, Rodna şi Şanţ cu o populaţiune de peste 15.000 suflete, n'a plecat nici un econom şi nici un intelectual treaz, cu simţeminte româneşti, cinste şi desinteres în sufletul său.

Şi ca nu oarecumva să fiu acuzat de minciună şi ponegrire, las să urmeze şi numele „Românilor" din batalionul de asalt al faraonicului dăscăluţ, cu aere de Christos: Mihalache, cari au plecat din unica comună: Rodna, centru muncitoresc, cu sentimente arhicunoscute de fiecare critic sau observator imparţial.

1. Victor Sângeorzan socialist şi fost subprimar în vremurile tulburi de după revoluţie prins cu delapidare de bani publici, 2. Flore Sângeorzan zidar şi matador socialist moscovit, 3. Péter Nemerowsky vescar, 4. Ferentz Spaller miner la stat, 5. Iános Szabó lui Hanes miner la stat, 6. Gerasim Domide cărăuş la minele statului, 7. Heinrich Schuller cărăuş la minele statului, 8. Ioan Ernst lui Iozsef şi 9. George Brici mineri la societatea jidovească „Pyrit" a lui Rotschild, conduşi de nepotul dlui Tamás, advocat în Cluj, Dr. Simion Turcu advocat fost client al temniţelor parchetului de Bistriţa.

In ultimul moment au plecat domnii aşa zişi advocaţi români: Traian — ce batjocură pe bietul nume — Login şi Emil Călugăru „dimocraţi" de ultima ediţie.

Şi fiindcă e un adevăr ce nu poate fi desminţit, că nici un membru a vreunui partid politic, nu face politică, fără de a visa şi procopseală, aceşti trei domni şi-au şi împărţit osul de ros: primul va fi în un viitor guvern Maniu-Moskovits-Mihalache-Blank ambasador în Franţa, al doilea prefect al judeţului Năsăud şi al treilea director al băncii „Agrare" din Cluj. Risum Teneatis şi ... ţara va fi salvată.

S'a făcut colecta, bineînţeles nici un Român n-a dat vre-un ban, ci numai Jidanii.

„Divizia" — vorba „Patriei" constătătoare din 9 indivizi a plecat cu gândul: că ori rup contractul ce l-a făcut dl Gyuluka cu ţiganii din vechiul regat, ori fac „răbăloţie".

Nu ar strica să se facă o statistică minuţioasă asupra participanţilor din întreagă ţara, dar şi până atunci anticipez, fără frică de a putea fi desminţit, că numai declasaţii şi pleava satelor a fost părtaşă la zvârcolirile neputincioase a celor ahtiaţi până la nebunie, după smântâna dela putere.

Şi aceasta ca să se ştie şi să nu mai poată fi măslăduită, lumea cu batalioane, regimente, brigăzi şi divizii de ţărani, cari au participat la internaţionala dela Alba Iulia.

COR.

INFORMAŢIUNI

In ziua de 20 Maiu va avea loc la Suceava o mare întrunire publică cu delegaţi din întreaga Bucovină. Vor participa toţi fruntaşii L. A. N. C. din întreaga ţară. Bunii Români din unghiurile ţării sunt învitaţi pe aceasta cale să meargă acolo unde a strălucit impunătoare puterea lui Ştefan cel Mare, iar astăzi sunt ruine măreţe pângărite de Jidani.

*

Dl Profesor I. C. Cătuneanu mulţumeşte pe această cale dlui Colonel Const. L. Bottez pentru trimiterea cărţii întitulată „*Tradarea, dezertarea şi tolerarea lui Constantin Stere*", în care partidul naţional-ţărănesc îşi pune toată încrederea ca teoretician de drept public şi — mai precis — ca inspirator al ideii federaliste în viaţa statului român.

*
*

Român doritor de hrană sufletească curată! Fratele Rusanda Vasile din Jud. Timiş-Torontal dornic de hrană sufletească curat românească ne trimite următoarele rânduri:

„*On. Redacţie: Prin această scrisoare mă adresez Dumneavoastră de a-mi trimite un număr de probă din „Infrăţirea Românească"*".

Astfel de scrisori ne sosesc zilnic dela fraţii noştri plugari setoşi după îndrumări sănătoase şi desgustaţi de apucăturile acaparatoare ale politicianilor.

Fraţi Români! „Luminaţi-Vă şi veţi fi!" vorba Sftei Scripturi: „Bateţi şi Vi se va deschide!"

*

Societăţile româneşti din America s'au unit. Salutăm cu bucurie hotărîrea luată de Societăţile româneşti, de a fi „*unite în cugete şi 'n simţiri*". Am urmărit cu durere frământările dintre singuraticele societăţi, puse la cale de duşmanii sau de uneltele duşmanilor neamului nostru, dar cu atât mai mulţumiţi suntem azi, când cetim din ziarele fraţilor noştri de peste ocean, că unirea s'a făcut.

Reproducem cu deosebită bucurie, câteva pasage din articolul dlui Rudi Nan publicat în ziarul „Românul" din Youngstown Ohio No. 15 din 8 Aprilie a. c.

„*Am reuşit, prin înfrăţirea dintre cele două mari organizaţiuni româneşti să contribuim, poate mai mult ca oricând, la regruparea naţiei noastre, a acestui fragment rupt din sânul marelui popor român*".

„*In clipele acestea, îngropăm un trecut de care ne este groază, dar de care nu suntem noi poporul, vinovat, şi asistăm la înfiriparea unui viitor splendid, frumos şi sigur că va aduce pentru generaţiile de mâne clipe de linişte şi îndestulare*".

„*Poporul nostru e un popor bun, muncitor şi cinstit. El ascultă de toţi crezând, că fiecare este ca el la suflet. Această bunătaţă a lui, l-a dus la mari nenorociri. A plecat urechea şi a ascultat de orice venitură care, spre a putea să stoarcă sudoarea poporului nostru, ne îndemna la rele, inventa duşmani cari nu existau, ne a învrăjbit de să ne mâncăm cu dinţii şi a ridicat între noi grozavul zid al urii*".

„*Am plătit scump această încredere dată prea lesne unor oameni fără trecut şi fără a şti cine sunt*".

Dorim fraţilor din America bună înţelegere, unire şi spor la muncă!

„Infrăţirea Românească"

*

Un advocat jidovit, cu mari pretenţii politice. Aflăm, că deputatul liberal şi advocat la Cluj Dr. Augustin Pordea n'a găsit nimic mai bun de făcut, când un inginer din Bucovina sosit la Cluj, l-a rugat să-i recomande un advocat, decât să-i recomande ca apărător pe advocatul Jidan Dr. Fischer.

Cititorii noştri sunt rugaţi să nu

uite lipsa de sentimente românești a advocatului Pordea!

*

Administrative. Aducem la cunoștința Onor. noștri abonați, că dela 1 Mai a. c. funcționează ca administrator al Revistei noastre dl Vasile Tarța.

*

Pentru Aviația Română. Pe lângă contribuția de Lei 1500, publicată în No. 11 din 1 Aprilie a. c. primim dela bravul nostru amic dl Petre A. Boțian primnotarîal orașului Toplița suma de Lei 300, *„pentru Avionul Infrățirii"*. Păcat că Românașii noștri nu se știu însufleți așa de repede pentru construirea *„Avionului Infrățirii"*.

„Infrățirea Românească".

*

„Societatea Culturală a Studenților Bihoreni din Oradea", în adunarea constitutivă din 2 Martie a. c. a ales următorul comitet: Prește-dinte: Ioan Tocoian, Vice-prește-dinte: Petru Abrudan, Secretar general: Eugen Ias, Cassier: Gheorghe Heger, Secretar de ședi: Ioan Gavra, Bibliotecar: Moise Jurău, Vice-bibliotecar: Ștefan Sabău, Controlor I.: Mihaiu Albuțiu, Controlor II.: Silviu Hașiaș.

*

Citim în „Jüdische Presszentrale Zürich", nrul 454, că într'un district al Moscovei s'a început clădirea unei noi sinagogi, care va costa peste 200.000 ruble.

In scurt timp s'au strâns 15.000 ruble și se speră ca și restul sumei să se strângă prin colecte.

Fața de această informație, credem că e de prisos să mai spunem că guvernarea sovietică este de fapt judaică. Căci, în cei 10 ani de domnie bolșevică în Rusia, preoții creștini, câteva mii, au fost arși pe rug, împușcați ca niște câini pe străzile orașelor și pe câmpuri și spânzurați în ușile bisericilor, cari au fost transformate în localuri de prostituție, în grajduri și cârciume, iar din aurul odoarelor sfinte se întreține pe întreg globul o propagandă de anarchie și subminarea statelor creștine.

*

Cea mai crudă armă de care se servesc Jidanii pentru îndobitocirea și uciderea popoarelor creștine, este beutura, mai ales rachiul.

Creștinul de bună credință n'are decât să se transporte pentru o zi în ținuturile Maramureșului și se va convinge de adevărul spuselor noastre.

Aproape 80% din totalul cârciumelor din România, la sate și orașe, sunt în mâinile Jidanilor. Și cunoscând, ceeace s'a dovedit în nenumărate rânduri, că Jidanii falșifică beuturile cu vitriol și alte otrăvuri, ne putem da seama și putem prevedea tragicul sfârșit al țăranilor români, cari încearcă să-și uite năcazul la un pahar de rachiu în dugheana Jidanului.

In nrul 462 din „Jüdische Presz. Zürich", se spune că în anul trecut numai în Varșovia au fost 64.900 bețivi, dintre cari mai mult de jumătate femei. Dintre aceștia, numai 9 persoane au fost Jidani. Spun tot Jidanii. Cu toate că ei formează 33% din populația totală a Varșoviei.

Nu știm într'u cât această statistică este exactă. Este adevărat că neamul jidovesc nu sufere de patima beției și presupunem că această statistică este exactă. Ne întrebăm, însă, care este proporția cârciumarilor? Câți sunt creștini și câți Jidani? La acestea am vrea să ne răspundă Jidanii.

*

Comunicat. Se împlinesc 10 ani decând departe de liniștea colinelor Hordoului s'a stins marele meșter al graiului românesc „Poetul țărănimii". Poet și profet vizionar al realizărilor de mai târziu, al câmpiilor înecate de vuetul multor armate, a trecut prin viață nestingherit de atenția contimporană. Inghițit de vâltoarea Capitalei departe de satul său, departe de regiunile cu a căror dureri și bucurii s'a identificat. El nu mai ascultă

„Cum își freamătă cântul
„Pădurea, părâul și vântul".

Rapsodul durerilor unui neam oropsit s'a infruptat din plin alături de toți sacrificații idealurilor comune, de întregul desinteres al unui neam nerecunoscător.

Suntem datori să reparăm greșala trecutului. Proslăvind oamenii mari, vom afirma viața vecinică a neamului românesc.

Ca un pios omagiu de recunoștință față de memoria aceluia, ce suflet e'n sufletul neamului său Cercul studenților someșeni „George Coșbuc" Cluj a inițiat ținerea unui *festival de comemorare la Cluj în ziua de 14 Maiu în sala Teatrului Național.*

Dând importanța cuvenită acestui festival, vom răsplăti iubirea cu iubire, dovedindu-ne a fi demni urmași ai generațiilor de eroi, răsplătiți azi cu laurii unui neam recunoscător.

In numele Comitetului Cercului „George Coșbuc"

ss. Drd. Teodor Vidican, președinte.
ss. Sabin Cotul, secretar general.

*

Pelerinajul la mormântul Eroului Sblt. Gheorge Tămaș. In ziua de St. Gheorghe a. c. Românii recunoscători din comunele Bologa, Poeni și Huedin, în frunte cu d! Protopop Muntean și preotul Ciuta au făcut un parastas și pelerinaj la mormântul eroului Sublocotenent Gheorghe Tămaș, ucis mișelește de bandele Evreo-maghiare în 1919.

*

Citim următoarele în „Jüdische Presszentrale Zürich" No. 455 din 22 Iulie 1927.

„In Ucraina sunt 1,750.000 de Jidani".

*

Bunii Români refuză cumpărarea ziarelor jidovești *„Dimineața, Adevărul, Politica, Rampa, Lupta"* și celelalte, ce apar în strada Sărindar.

Această presă pusă în serviciul finanței și Cahalului jidovesc, atacă, înjură și calomniază tot ce este sfânt în țara românească.

Fiecare ban dat pe ziarele jidovești, este o săgeată veninoasă înfiptă fără milă, în corpul națiunii românești.

Românilor! feriți-vă, de a fi lăudați de presa jidovească.

*

Onor. Cetitori ai „Infrățirii Românești!" Confecționați-vă, și vă cumpărați cele necesare numai dela comercianții și dela meseriașii români!

Procedând astfel, întăriți temeliile Țării Românești — căci întăriți pe comercianții și meseriașii români, și dați dovadă de conștiință națională!

Calitatea de Român se dovedește, — nu prin vorbe românești ci prin fapte românești!

Nu dați bani Jidanilor!

Dela Administrație.

Domnii abonați care n'au achitat abonamentul dela începutul apariției Revistei au fost avizați pentru ultima oară, să-și achite restanța de abonament.

Deoarece „Infrățirea Românească" nu beneficiază de fonduri bugetare, dar nici de subvenții internaționale cu miros de usturoi, este avizată la tot banul, ce i se cuvine din abonament, pentru ca să poată face față cheltuelilor împreunate cu imprimarea, cu poșta și cu administratia.

Cu acest număr am oprit expediția Revistei dlor abonați care au așa de mare restanță, — îi rugăm să-și plătească fiecare suma datorată.

Citiți și răspândiți
„Infrățirea Românească".